

LA BRUIXA MILIONÀRIA

L'administració de loteria de Sort La Bruixa d'Or, número 1 en facturació de l'Estat gràcies a la seva bona fortuna (va repartir els primers premis dels sorteigs de Nadal del 2003, 2004 i 2007), deu el seu nom a una petita estàtua d'una bruixa que Xavier Gabriel va comprar en una botiga de souvenirs, i que el va inspirar a l'hora de crear una nova marca. Segons recull la web d'aquesta administració, hi ha un ritual de bona sort que consisteix a fregar els dècims adquirits sobre el nas de l'estatuaeta.

per Lola Casas

A principis dels 80, els alumnes d'una classe de primària de Mataró i la seva professora Lola Casas van començar a escriure's cartes amb Roald Dahl, autor de 'Les bruixes'

El Gran Amic Gegant

ROALD DAHL ERA UN PERSONATGE peculiar, experimentat i llest que se les sabia totes. Tenia fama de mostrar-se esquerp i de tirar pel dret sense gaires manies. Aprofitava la seva imponent estatura (feia més de metre noranta) i la seva veu sonora per foragitar periodistes i comprendre aquells que no li acabaven de fer el pes.

Els que el vam arribar a conèixer i hem aprofundit en la seva obra afegiríem que tenia una vessant humorística excepcional, de vegades una mica càustica, i també una actitud de respecte i complicitat molt intel·ligent i tendria respecte als nens. Els joves lectors, intuïtius com són, tenien i continuen tenint l'habilitat de captar amb tota naturalitat aquesta generosa ofrena.

De petit, Dahl les va passar magres. I no per culpa de la seva família, amb la qual sempre va mantenir molt bones relacions. El problema residia en els internats en què va estudiar. La majoria de mestres d'aquelles institucions eren uns brètols que fomentaven un seguit de regles i comportaments del tot brutals i abusius que van marcar per sempre el jove Dahl.

Aquests moments poc plaents viscuts de jovenet i les aventureres experimentades durant la seva etapa africana treballant per a la companyia petrolera Shell i les patides (i també gaudides) durant la Segona Guerra Mundial com a pilot de la RAF van nodrir d'idees la ment fecunda del futur escriptor.

Va ser gràcies a les anècdotes de la guerra que Dahl va entrar en el món de la creació literària. Un altre escriptor, C.S. Forester, els hi va demanar com a material de consulta per escriure les seves pròpies històries i, en revisar-les, va quedar gratament sorprès davant la seva vàlua i enginy. Lluny d'aprofitar-se de la descoberta, Forester va recomanar Dahl al seu editor. Tota una lliçó d'ètica que honora l'autor nord-americà. Dahl va començar a escriure per a adults i va aconseguir un èxit merescut i un reconeixement mundial.

Els anys van passar i es va obrir una segona etapa...

"Tinc l'absoluta seguretat que és més difícil escriure un llibre per a infants bonic i perdurable que una novel·la per a adults bonica i perdurable". Introducció de Roald Dahl a *El llibre dels fantasmes*.

Casat amb l'actriu Patricia Neal i convertit en pare de família, Roald Dahl va començar a explicar contes als seus fills i als seus amics. Amb la seva alçada i veu característica, feia les delícies dels oients adreçant-se a ells com "el Gran Amic Gegant". Anar a dormir a casa dels Dahl era una vivència esperada amb una gran emoció per tots els noiets i noietaes que tenien la sort de formar part del nucli més proper a la família que vivia a Gipsy House, la gran casa blanca dels afores del poble britànic de Great Missenden.

Les històries orals es van anar convertint en llibres: *James i el préssec gegant*, *El Gran Amic Gegant*, *Charlie i la fàbrica de xocolata*, *Danny, el campió del món*, *Les bruixes*, *Matilda*... I els llibres en grans èxits de públic. El Gran Gegant s'havia fet amic de milers de nens lectors d'arreu del món.

"[...] La sort que jo tinc és que em fan riure els mateixos acudits que fan riure els nens. Aquesta és la raó que em permet escriure. Quan escric tinc un meravellós pessigolleig tota l'estona. Un llibre ha de ser excitant, ràpid, ha de tenir un bon argument, però sobretot ha de ser divertit".

Als inicis dels anys 80, dos llibres de Dahl, *La meravellosa medicina d'en Jordi* i *El fantàstic Sr. Guillot*, van entrar a formar part de la biblioteca d'aula de la meua classe de 4t de primària de l'Escola Pública Camí del Mig de Mataró. Després de la seva lectura, els nens van decidir que eren llibres estrella. A partir d'aquell moment, vam iniciar una recerca per descobrir més obres de l'autor per llegir-les en veu alta o de manera individual.

La constant descoberta va augmentar l'entusiasme. Les seves històries ens permetien viatjar dins d'un Préssec Gegant, inventar xocolates delicioses amb en Charlie i el Sr. Wonka, volar fins al país dels gegants amb el GAG, esdevenir grans lectors amb la petita Matilda, esporuguir-nos amb la maldat de la Gran Bruixa... Cada llibre era una aventura deliciosa i excitant.

Tot aquest munt de sensacions, totes aquestes bondats lectores, les vam plasmar en un treball amb poc text (l'anglès era encara molt testimonial a les escoles), ple de color, i en què la part plàstica era el més rellevant. En forma de llibre i curiosament relligat, el treball va volar cap a Anglaterra... i a Roald Dahl, el nostre estimat i venerat autor, li va agradar moltíssim!

"Estimada Lola i admirables nens de la teua classe: "Us haig de dir que m'han arribat magnífics dibuixos i llibres de vailets d'arreu del món, però cap ha sigut tan bonic com el vostre [...]".

A partir d'aquell moment, regals i cartes van viatjar entre Mataró i Great Missenden. Un d'aquests treballs, potser el més memorable, va ser el dedicat al llibre *Les bruixes*. El resultat era fantàsticament divertit, amb un punt de gosadia, aquella que tan agradava a l'esperit iconoclasta d'en Roald...

¿Potser a l'autor li plauria que les mestres s'acostessin a casa seva i li lliuríssim el treball en mà? La resposta per part de Dahl va ser tan positiva i amical que al cap de pocs dies teníem concedida l'audiència i volàvem cap a Londres amb un gran paquet que contenia el treball.

En arribar a l'estació de Great Missenden, el mateix Dahl ens esperava a l'andana. Allà el teníem: alt com un sant Pau, amb els cabells blanquíssims i els ulls d'un blau intens, abillat amb uns pantalons color mostassa i una jaqueta vermella i calçant els enormes peus (com corresponen als d'un gegant) amb unes sandàlies.

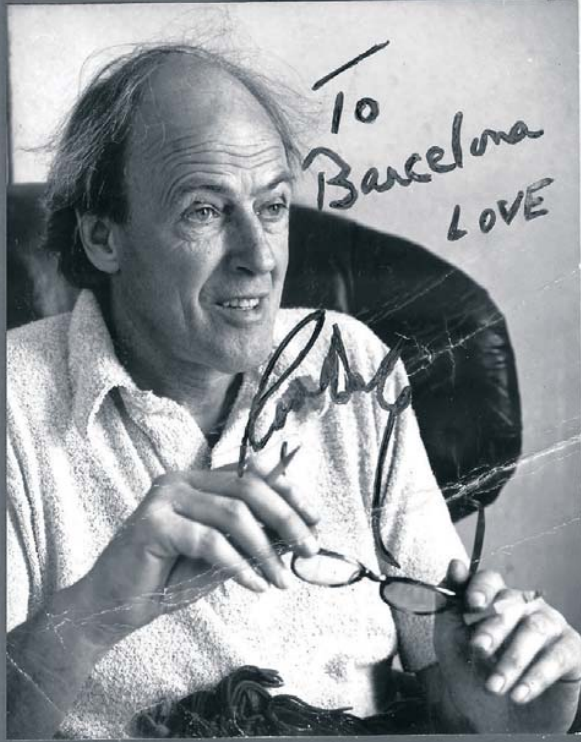
La visita va ser cordial, desenfadada... com si visitéssim un amic. Vam parlar, menjar (un dinar senzill finalitzat amb un mostrarri de diferents i exquisides xocolates), passejar i gaudir del nostre present sobre *Les bruixes*. En Roald, la seva família, el servei de la casa i, per descomptat, nosaltres estàvem encantats.

Els regals i cartes van continuar viatjant. Durant quatre anys vam continuar mantenint correspondència. El temps va anar passant... Però tot es va esquinçar dolorosament amb la notícia de la mala salut i, finalment, de la mort del nostre amic.

Amb una pena immensa, un grup de mestres de l'escola vam assistir al funeral i enterrament de Roald Dahl.

L'autor descansa al cementiri de Great Missenden, situat dalt d'un turó pulcrament protegit per la verdor dels boscos anglesos. A la seva tomba -una placa senzilla situada arran de terra- sempre s'hi poden trobar regals i detalls deixats per visitants i amics: llapis de colors, petxines, fruites, notes amb missatges... Jo, sempre que m'hi acosto, amb un respecte còmplice, li deixo una rajola de xocolata d'aquella que, des de petit, tant li agradava.

"Què passa quan es mor un gegant? -preguntà Sophie. "Els Gegants no morim -contestà el GAG-. De vegades, força de sobte, un gegant desapareix i mai ningú no sap on va". Roald Dahl, *El Gran Amic Gegant*.

2^d August 1987

TELEPHONE:
GREAT MISSENDEN 2757

GIPSY HOUSE
GREAT MISSENDEN
BUCKINGHAMSHIRE
HP16 0BP

Dear Lola and all the wonderful children
in your class — I must Tell you this. I receive
a great many pictures and books from children
all over the world BUT NONE, NOT ONE has
been as beautiful as yours. IT IS AMAZING!
IT IS TREMENDOUS! IT IS A-WORK OF ART!
I shall keep it for ever and I shall show it
to all the Teachers and the school children and the
journalists who visit this house. I shall say to
the Teachers from America and from England and from
Australia (They all come here), I shall say to them
"Look what they did in Barcelona!"
All I can send you in return for this
wonderful gift is a little photograph. I wish I could
send more. With love to you all
Roald Dahl

Carta i foto firmada per Roald Dahl. Aquests dos documents formen part de la correspondència que va mantenir l'autor amb una classe de primària de Mataró als anys 80 i que la professora Lola Casas encara conserva